

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.4.2016 r.
COM(2016) 191 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

Wniosek dotyczący decyzji Rady

w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Tuvalu dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych

ZAŁĄCZNIK

Wniosek dotyczący decyzji Rady

w sprawie podpisania w imieniu Unii i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Tuvalu dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych

UMOWA

między Unią Europejską a Tuvalu dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią” lub „UE”, oraz

TUVALU,

zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

MAJĄC NA CELU dalszy rozwój przyjaznych stosunków między Umawiającymi się Stronami oraz pragnąc ułatwić podróże poprzez zapewnienie bezwizowego wjazdu i pobytu krótkoterminowego dla swoich obywateli,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu¹, m.in. poprzez przeniesienie 19 państw trzecich, w tym Tuvalu, do wykazu państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego w państwach członkowskich,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) nr 509/2014 zwolnienie z obowiązku wizowego w odniesieniu do tych 19 państw ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy dotyczącej zwolnienia z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią,

PRAGNĄC zagwarantować przestrzeganie zasady równego traktowania wszystkich obywateli UE,

BIORĄC POD UWAGĘ, że osoby podróżujące w celu prowadzenia działalności zarobkowej podczas pobytu krótkoterminowego nie są objęte niniejszą Umową i dlatego dla tej kategorii osób obowiązują w dalszym ciągu odpowiednie przepisy prawa unijnego, prawa krajowego państw członkowskich i prawa krajowego Tuvalu dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z takiego obowiązku oraz dostępu do zatrudnienia,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz Protokół w sprawie dorobku Schengen włączony do ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii

¹ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67.

Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Cel

Niniejsza Umowa stanowi, że obywatele Unii i obywatele Tuvalu mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

ARTYKUŁ 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii;
- b) „obywatel Unii” oznacza obywatela państwa członkowskiego w rozumieniu definicji zawartej w lit. a);
- c) „obywatel Tuvalu” oznacza każdą osobę posiadającą obywatelstwo Tuvalu;
- d) „strefa Schengen” oznacza obszar bez granic wewnętrznych obejmujący terytoria państw członkowskich w rozumieniu definicji zawartej w lit. a), stosujących w pełni dorobek Schengen.

ARTYKUŁ 3

Zakres stosowania

1. Obywatele Unii posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez państwo członkowskie mogą wjechać na terytorium Tuvalu i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 1.

Obywatele Tuvalu posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez Tuvalu mogą wjechać na terytorium państw członkowskich i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 2.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

W przypadku tej kategorii osób każde państwo członkowskie może indywidualnie podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli Tuvalu lub o jego zniesieniu zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001².

W przypadku tej kategorii osób Tuvalu może podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli poszczególnych państw członkowskich lub o jego zniesieniu, zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. Zniesienie wiz przewidziane niniejszą Umową obowiązuje bez uszczerbku dla przepisów Umawiających się Stron dotyczących warunków wjazdu i pobytu krótkoterminowego. Państwa członkowskie i Tuvalu zastrzegają sobie prawo do odmowy wjazdu i pobytu krótkoterminowego na ich terytorium, jeśli którykolwiek z powyższych warunków nie jest spełniony.

4. Zniesienie wiz obowiązuje niezależnie od środka transportu wykorzystywanego do przekroczenia granic Umawiających się Stron.

5. Kwestie nieobjęte niniejszą Umową są regulowane prawem unijnym, prawem krajowym państw członkowskich i prawem krajowym Tuvalu.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

ARTYKUŁ 4

Czas pobytu

1. Obywatele Unii mogą przebywać na terytorium Tuvalu przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

2. Obywatele Tuvalu mogą przebywać na terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. Okres ten jest obliczany niezależnie od jakiegokolwiek pobytu w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen.

Obywatele Tuvalu mogą przebywać na terytorium każdego państwa członkowskiego, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen, przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, niezależnie od okresu pobytu obliczanego dla terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen.

3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na możliwość przedłużenia przez Tuvalu i państwa członkowskie okresu pobytu ponad okres 90 dni zgodnie z ich prawem krajowym oraz prawem unijnym.

ARTYKUŁ 5

Terytorialny zakres stosowania

1. W przypadku Republiki Francuskiej niniejszą Umowę stosuje się tylko do jej europejskiego terytorium.

2. W przypadku Królestwa Niderlandów niniejszą Umowę stosuje się tylko do jego europejskiego terytorium.

ARTYKUŁ 6

Wspólny komitet ds. zarządzania Umową

1. Umawiające się Strony powołują wspólny komitet ekspertów (zwany dalej „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Unii i przedstawiciele Tuvalu. Unię reprezentuje Komisja Europejska.
2. Komitet wykonuje między innymi następujące zadania:
 - a) monitorowanie wykonania niniejszej Umowy;
 - b) proponowanie zmian lub uzupełnień niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganie sporów dotyczących interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu zwoływane są w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne, na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

ARTYKUŁ 7

Stosunek między niniejszą Umową a istniejącymi dwustronnymi umowami między państwami członkowskimi a Tuvalu dotyczącymi zniesienia wiz

Niniejsza Umowa jest nadrzędna wobec wszelkich dwustronnych umów lub ustaleń zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Tuvalu w zakresie, w jakim dotyczą one kwestii objętych niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 8

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie późniejszego z dwóch powiadomień, w których Umawiające się Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu tych procedur.

Niniejszą Umowę stosuje się tymczasowo od dnia następującego po dniu jej podpisania.

2. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 5.

3. Niniejszą Umowę można zmienić za pisemnym porozumieniem Umawiających się Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Umawiające się Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu ich wewnętrznych procedur, które są niezbędne w tym celu.

4. Każda z Umawiających się Stron może zawiesić stosowanie wszystkich lub niektórych postanowień niniejszej Umowy, w szczególności ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego, ochronę zdrowia publicznego, nielegalną imigrację lub ponowne wprowadzenie obowiązku wizowego przez jedną z Umawiających się Stron. O decyzji w sprawie zawieszenia stosowania niniejszej Umowy powiadamia się drugą Umawiającą się Stronę nie później niż dwa miesiące przed jej planowanym wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia stosowania niniejszej Umowy Umawiająca się Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, niezwłocznie informuje o tym fakcie drugą Umawiającą się Stronę i przywraca stosowanie niniejszej Umowy.

5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę za pisemnym zawiadomieniem drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego zawiadomienia.

6. Tuvalu może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.

7. Unia może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich swoich państw członkowskich.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

WSPÓLNA DEKLARACJA W ODNIESIENIU DO ISLANDII, NORWEGII, SZWAJCARII I LIECHTENSTEINU

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ściśle związki między Unią Europejską a Norwegią, Islandią, Szwajcarią i Liechtensteinem, w szczególności na mocy umów z dnia 18 maja 1999 r. i 26 października 2004 r. dotyczących włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen.

W związku z tym pożądaną jest, aby władze Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu, z jednej strony, oraz władze Tuvalu, z drugiej strony, zawarły niezwłocznie dwustronne umowy dotyczące zniesienia wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI KATEGORII OSÓB PODRÓŻUJĄCYCH W CELU PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI ZAROBKOWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 UST. 2 NINIEJSZEJ UMOWY

Pragnąc zapewnić spójną wykładnię, Umawiające się Strony uzgadniają na potrzeby niniejszej Umowy, że kategoria osób prowadzących działalność zarobkową obejmuje osoby wjeżdżające w celu wykonywania działalności zawodowej lub pracy za wynagrodzeniem na terytorium innej Umawiającej się Strony jako pracownik lub dostawca usług.

Kategoria ta nie obejmuje:

- przedsiębiorców, tj. osób podróżujących w celu rozmów biznesowych (bez zatrudnienia w państwie drugiej Umawiającej się Strony),
- sportowców lub artystów wykonujących działalność na zasadzie ad hoc,
- dziennikarzy wysłanych przez media działające w ich państwie zamieszkania oraz
- stażystów wewnątrz korporacyjnych.

Wdrażanie niniejszej deklaracji jest monitorowane przez wspólny komitet w ramach jego obowiązków na mocy art. 6 niniejszej Umowy, który może zaproponować zmiany niniejszej deklaracji, jeżeli uzna je za konieczne w oparciu o doświadczenia Umawiających się Stron.

**WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA INTERPRETACJI OKRESU 90 DNI
W KAŻDYM OKRESIE 180-DNIOWYM NA PODSTAWIE ART. 4 NINIEJSZEJ
UMOWY**

Umawiające się Strony uznają, że okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, o którym mowa w art. 4 niniejszej Umowy, oznacza albo ciągły pobyt albo kilka następujących po sobie pobytów, których łączny czas trwania nie przekracza 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie ruchomego 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie wstecz, dla każdego dnia pobytu, ostatniego 180-dniowego okresu w celu ustalenia, czy wymóg dotyczący nieprzekroczenia 90 dni w każdym okresie 180-dniowym pozostaje spełniony. Oznacza to między innymi, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt nieprzekraczający 90 dni.

**WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA INFORMOWANIA OBYWATELI O
UMOWIE DOTYCZĄCEJ ZNIESIENIA WIZ**

Uznając znaczenie zasady przejrzystości dla obywateli Unii Europejskiej i obywateli Tuvalu, Umawiające się Strony zgadzają się zapewnić rozpowszechnienie pełnych informacji o treści i skutkach umowy dotyczącej zniesienia wiz i związanych z nią kwestiach, takich jak warunki wjazdu.
